

ከተገለጡት የተደበቁት ተሻሉ

ታረቀኝ ሙጩ

ማሳሰቢያ፤ ይህ ጽሑፍ 4 ገጽ ከሩብ አካባቢ ነው። ረጅም ጽሑፍ ማንበብ እሚወዱ ብቻ እንዲያነቡት ይመከራል፤ ለስልጹዎች ስላልታሰበ በርዝማኔው ምክንያት አንዳችም ስድብ የማላስተናገድ መሆኔን ከወዲሁ አሳስባለሁ።

መቅደም አንድ

እኛ ኢትዮጵያውያን ቀደም ሲል የነበረው ጨካኝና ሀገር ወዳዳ የደርግና አሁን ያለው አረመኔና ሀገር አፍራሹ የወያኔ መንግሥታት ሲያንሱን ነው። እየኖርነው ያለነው የሰቆቃና የግፍ ሕይወትም ሲያንሱን ነው። እንደጨው ዘር በዓለም ዙሪያ በስደት መበተናችን ሲያንሱን ነው። ከአንድ ምዕተ ዓመት በማይበልጥ ያሳለፍነው ዘመን ውስጥ ኢትዮጵያ መጠጊያቸውና ከደረቁቻ በረሃማ መሬት ማምለጫቸው ወደነበሩ የዐረብ ሀገራት ሴቶችና ወንዶች ልጆቻችን ለግርድናና እሽክርና አስከፊ ሕይወት መዳረጋቸው ሲያንሱን ነው። ወርቅ ላይ ተቀምጠን በምቀኝነትና የርስ በርስ ቁርቋሶ ተጠምደን፤ በኋላ ቀር ዳፍንታዊ መንጠላዕት ዐይናችንን በመጀብን ከእምቅድመ ዓለም የሥልጣኔ ማማ ተሸቀንጥረን ወርደን፤ እኛ ያኔ የነበርነው ከእነሱ ያኔ ካልነበሩት የአሁናቸው ግርጌ መቀመጥም አቅቶን በቁማችን እንጠርጠስ መውረዳችን የሚገባን እንጂ የሚያንሱበን አይደለንም። ነባሮቹ ሃይማኖታዊና ባህላዊ መልካም ምግባሮች ድራሻቸው ጠፍቶ ብኩን የሃይማኖት እረኞችና በገሃድ መብታቸውን የሚጠይቁ ግብረ ሱዳማውያን ዜጎች እየበዙልን መምጣታቸው የኩራታችን ፈርጦች በመሆናቸው እስዬው ነው። እኛ በርሀብና በርዛት አለንጋዎች እየተገረፍን ጥቂቶችን በደቂቃዎች ውስጥ ከትቢያ አንስተን ሚሊዮኖች ማድረጋችን ሲያንሱን ነው። ጭንቅላታቸው በምቀኝነት፣ በቅናት፣ በቂም በቀልና በተንኮል የተሞላ እባብ ዜጎችን በሀገር ውስጥም በውጪውም ማፍራታችንና ፖለቲካችንን እንደልብ ተቆጣጥረው እንዲፈነጩበት በግላጭ መተዋችን የዕድገታችን ምልክት በመሆኑ እንደአንድ አኩሪ ገጽታችን ሆኖ በጊነስቡክ መዝገብ ሊሰፍርልን ይገባል። ለሀገርና ለወገን ከመቆርቆር ይልቅ ለታሪካዊ ጠላቶች ያጎበደደ ትውልድ አፍርቶ ለሥልጣን ማብቃትና በውጤቱም ሀገርንና ሕዝብን አንበጣ የወረረው የሰብል ማሣ ማድረግ ከአንድ ታሪካዊ ሕዝብ የሚጠበቅ በመሆኑ አሁንም ልንኮራ ይገባናል። ዓለም የናቃቸውን የጎሣና የዘውግ ልዩነቶችን እኛ እንደአዲስ አንስተን እርስ በርስ እየተራኩትን ሌላውን ዓለም በተለይም አውሮፓንና አሜሪካንን እያስቀናን በመሆናችን ደስ ይበለን። ወዳጆቻችን እነቻይናና አሜሪካም ሃሄትን ያድርጉ።...

መቅደም ሁለት

የዓለም ዕድገትና ሥልጣኔ እንደሰከዛሬው ባልተስፋፋብት ቀደም ባለ አንድ ወቅት ነው። አንድ አሜሪካዊ፣ አንድ ራሺያዊና አንድ ኢትዮጵያዊ እግዚአብሔር ዘንድ ቀርበው ተመሳሳይ ጥያቄ ያቀርባሉ። ጥያቄው፡- “ሀገሬ መቼ ነው አድጋና በልጽጋ የሕዝቧ የኩራት ምንጭ እምትሆነው?” የሚል ነው። መጀመሪያ አሜሪካዊው ወደቢሮ ይገባና ይህንኑ ጥያቄ በራሱ ቋንቋ ያቀርባል። እግዚአብሔርም እንዲህ በጥምና ካዳመጠ በኋላ እንዲህ ይለዋል፤”የዛሬ ሃምሳ ዓመት ገደማ!” አሜሪካዊው ተደስቶ ይወጣል። ራሺያዊው ይቀጥላል። ፈጣሪም “ከመቶ ሃምሳ ዓመት በኋላ!” ይለውና ሩስኪው እንደመከፋት ብሎ ይወጣል። የኢትዮጵያዊው ተራ ይደርስና ጥያቄውን ሊያቀርብ የቢሮውን በር ከፈት ከማድረጉ የሀበሻው ጥያቄ ምን እንደሆነ አስቀድሞ የገባው እግዚአብሔር ስሜቱን መቆጣጠር አቅቶት እየዬውን ይለቀዋል - አለውም “ያንተ ሀገር ኢትዮጵያ አድጋ የምትታይበትን ዘመን እኔ ራሴም አልደርስበትም የኔ ልጅ!”

መንስኤ ነገር

አንድ ቅዳሜ...ከቤተሰብ ጥያቄ መልስ እንደወትሮው ተሰባስቦ ምግብ በምንቋደስበት ቦታ አንድ ሰው አልተገኘም። የሆነ ነገር ቅር ሲለኝ ዙሪያ ገባውን ባይኔ ቃኘሁ።

“ጃክስ?” ስል ጠየቅሁት።

ፋሲል፣ ዶክተር ያዕቆብን በርቀት አመለከተኝ። ከእስር ግቢያችን ዋና መግቢያ በር አጠገብ ውሃ ልክ ላይ ኩርምት ብሎ ተቀምጧል። ክርኖቹን ጉልበቱ ላይ አስደግፎ በእጆቹ መዳፎች ጉንጮቹን አንተርሶ አቀርቅሮ መሬት መሬት ያያል። አቀማመጡ የመከፋት ስሜት ውስጥ እንዳለ ያሳብቃል።

“ምን ሆኗል?”

“ምን እባክህ” አለ ፋሲል “እዚህ ትልቅ እምትለው አንዳንድ ሰው በድርጊቱ የትንሽ ትንሽ ይሆንብሃል። ይቀልብሃል። በተለይ ደግሞ እገሌ...” አለኝ አጠገባችን በሚገኘው ማዕድ ዙሪያ ክብ ሠርተው ከሚመጡት የቅንጅት አመራሮች መሃል አንዱን በአገጩ እየጠቆመኝ።

“ዛሬ ደግሞ ምን ተከሰተ?”

“ከእርሱ ቤተሰቦች መካከል አንዱ ዛሬ ለዶክተር ያዕቆብ ስጦታ ይዞ መጥቶ ነበርና ስጠው። ይህኔ ተቀበለው፤ ብሎ አዘዘ። ጠያቂው ምንተፍረቱን ይቅርታ፣ ለሌላ ሰው ይገዢ የመጣሁትን ስጦታ ነው የሰጠሁህ፤ ብሎ ከዶክተር ያዕቆብ መልሶ ተቀበለው። ወዲያው ጋራ ለዶክተር እኩል ስጠው፤ ብሎ አዘዘው። ጠያቂውም እንደተባለው አደረገ።”

“ከአንዱ ነጥቅ ለአንዱ? ለምን?” ጥያቄዬ የመገረም ዓይነት ነበር።

“እርሱና ዶክተር ያዕቆብ በሽምግልና ጉዳይ የአመለካከት ልዩነት እንዳላቸው ታውቃለህ አይደል? የአመለካከት ልዩነቱ እስከመኮራረፍ ዘልቋል። ስለዚህ ከእርሱ አመለካከት ጋር ለተስማማው ለዶር. እኩል እንዲሰጥ አደረገ። ጃክ የተናደደውና ያዘነው በዚህ ምክንያት ነው።” አለኝ።

“ ግን የእርሱ ቤተሰብ ለዶር. ያዕቆብ ያመጣው ስጦታ ምን ነበር?”

“የአንገት ሹራብ(scarf)”

በዚያች ቅጽበት አንዳች የሆኑት ስሜት ወረረኝ። ተደረገ የተባለው ነገር ስለመደረጉ ስባለቤቱ አፍ ስሰማ ሆኖረቴ ወደ ሐዘን ተለወጠ።

... ቤተሰብ በመካከላችን የአቋም ልዩነት መከሰቱን አያውቅም። በርግጥ የአመለካከት ልዩነት የነበረ፣ ያለና የሚኖርም ነው። የሃሳብ ልዩነት መከሰት እንዲያስ ለአንድ ፖለቲከኛ ለሌላውም የሚገርምና የሚደንቅ አይደለም። አንድ ሰው በአመለካከት ተለየኝ ብሎ፣ ቅሬታን በቤተሰብ ስጦታ አስታክኮ ማንፀባረቅ፣ ከአንድ ፖለቲከኛ የሚጠበቅ አይደለም። ...

“አሁን እነዚህ ናቸው ቅንጅትን እሚያህል ፓርቲ ሲመሩ የነበሩት?” እላለሁ በግዴለሽነት ስሜት። ማንም ቢሰማኝ ግድ አልነበረኝም። “ብቻ ከእስር ቤት የመውጣት ዕድል ላግኝ እንጂ ይህን ጉዳቸውን ሳላወጣው አልቀርም። እነዚህ ሰዎች የፖለቲካ ፓርቲ አይደሉም የቤተሰብ ማኅበር መምራት እንደማይችሉ ከመናገር ወደኋላ አልልም።” እላለሁ። [ወሰን - እንዲን ተሣካልህ!]

ወሰንሰገድ ገ/ኪዳን (2004) የቃሊቲ ምሥጢሮች (ገጽ 127-129፣ መስመር ከራሴ) (harawosen@gmail.com)

“ስብሰባው እንዲህና እንዲያ እያለ አስተያየት የተሰነዘረበትና በ30 ደቂቃ ውስጥ የተጠናቀቀ ቢሆንም እኔን እጅግ በጣም የገረመኝ አንዳችም ጠብ የሚል ቁም ነገር ሳይናገርበት አብዛኛውን ደቂቃ የፈጀው ተስፋዬ ታሪኩ መሆኑ ነው። በእስር ቤት ሕይወት ውስጥ ካገኘኋቸው ሰዎች መሃል እጅግ በጣም የሚያሳዝንህና የምታዝንለት።

የሚያበሳጭህና የምትበሳጭበት፣ የምትገረምበትና የምትገረምለት፣ የሚያሳፍርህና የምታፍርለት፣ የሚያስቅህና የምትስቅበት... አንድ ሰው ጥራ ብባል የማስቀድመው ተስፋዬን ነው።” (ዝኒከማሁ፣ ገጽ 104)

ማጠቃለያ አንድ

እኛ እንዲህ ነን እንግዲህ። የኞች ከምንላቸው ውስጥም ጥቂቶቹ እንዲህ መሆናቸው ነው። ነገራችን ሁሉ “ወጣ ወጣና እንደሸንበቆ ተንከባለለ እንደሙቀጫ!” የሆነበን የተስፋቢሶች ተስፋኞች። ቢከፍቱ ተልባ። ሰው መሳይ በሸንጎዎች። አንዳንድ የፖለቲካ ተዋንያን “ድመት መንኲሣ ዐመሷን አትረሣ” ዓይነት አሳዛኝ ፍጡራን ነን። ትንሹም ዳቦ ትልቁም ዳቦ ሁሉም ተያይዞ ሊጥ የሆነበት አስገራሚ ዘመን! ማንም አባ ደፋር ከነማይምነትና ያልተሞረደ ዕድፋም ስብዕናው ዘገደው እሚልበት የፖለቲካ ባቡር የሠራን አስደናቂ ሕዝብ - እንደሕዝብ! በግሩም ልብስ የተጀቦኑ አስፈሪና አሳፋሪ ጉዶች፣ በሚያማምሩ አቶን ፋቂ ትምህርታዊና ወታደራዊ ቅጽሎች የተዋጁና በነዚያ አላፊና ብል እሚበላቸው ማዕረጋት በድሀ ወገናቸው ላይ የሚኮፈሱ ማይማን፣ በአንደበተ ርቱዕነት የማይታሙ ሥነ ሕይወታዊ ተፈጥሯቸው እየቆዩ ሲታይ ግን ከመርዛማ ንጥረ ነገር የተዋቀረ አሉባልተኞች... የተሰገሰጉበት የፖለቲካ ሥሪት ባለቤት የሆንን አሳዛኝ ዜጎች - ኢትዮጵያውያን። አቤት የገባንት አዘቅት!!

የወሰንሰገድን መጽሐፍ ሳነብ ዕንባ እየተናነቀኝ ነው የጨረሰኩት። በኢትዮጵያዊነቴ እንደዚህ ቅጽበት አፍሬ አላውቅም። አንዳንዶች በጣም ዘገዩህ እንደምትሉኝ አላጣሁትም። የኛ ነገር ተከድኖ ይብሰል እንጂ ሁሉን ካወሱት የሚጣል እንጂ የሚነሣ የለውም። ለዚህም ነው ከአንዱ ማጥና አረንቋ ወጣን ስንል ወደባሰበት ሌላ ማጥና አረንቋ የምንቀረቀረው። የሸተላዩ ሠይፍ ስለቱ ሊበርድልን ቀርቶ ከቀን ቀን እየተሞረደና ይበልጥ እየሰላ ቀልቶ ሊፈጀን ነው። መጨረሻውን ያሳምርልን።

ግንቦት ወር ውስጥ ነው የምንገኘው። ግንቦት ለኢትዮጵያ ብዙም የምትመች አይደለችም። ግንቦት 8/819ም ኢትዮጵያ ብዙ የለፋችባቸው ከፍተኛና የመስመር መኮንኖች መቻቻልንና ምሕረትን በማያውቀው የወቅቱ አምባገነን መሪ (ባይምትም ነፍሱን ይማር) መንግሥቱ ኃ/ማርያም በይስሙላ ፍርድና አለፍርድ እንዲጨፈጨፉ ምክንያት ሆነ። በሁለተኛው ዓመት ግንቦት 20/83 የነዮዲት ጉዲትና የነግራኝ አህመድ የመንፈስ ውልድ የሆነው የምዕራባውያን አሻንጉሊት መንግሥት ኢሕአዴግ፡በሚለው የማስመሰያ ስመ ጥምቀት የውጪና የውስጥ መርዛቀባዮቹ ባደረጉለት ሁለገብ ረድኤት ከጫካ ወጥቶ አዲስ አበባ ላይ ተተከለ። ግንቦት 7/97 የእንቁልልጭ ዴሞክራሲ ብቅ ብሎ አጓጉቶንና የበርካታ ዜጎቻችንን ደም በጭዳነት በከንቱ አፍስሶ ላይመለስ ሄደ። የዚያ የተረገመ ልዩ ግንቦት ጦስ ጥንቡስ እስካሁን አልለቀን ብሎ ይሄውና ኑሯችንን ክፉኛ አመሰቃቅሎት ካሉት በታች ከሞቱት በላይ ሆነን በመንፈስም በሥጋም እየተንጠራወዘን እንገኛለን። ግንቦት ወር በሌላ መልክም ይሄን መሰሉ ገደቢስነቷ ቢፈለግ አይጠፋም። ለነገሩ የአሁኑን አደድርገውና ሠርግ እንኳን በግንቦት ወር አይደረግም ነበር - ገደቢስ ወር ነው ተብሎ ስለሚታመን። ለወደፊቱ ግን ኢዮብ የተወለደባትን ዕለት ከቀናት ሁሉ ለይቶ እንደረገማት ሁሉ እኛም ይህችን እርጉምት ወርኃ ግንቦት ለዳግመኛው እንዳናያት ቀናቱን ወደተቀሩቱ ብንበትናት ሳይሻለን አይቀርም። ምልኪዋ አልበጀንምና።

ማጠቃለያ ሁለት

ለሕዝብ ለውጥ ሊያመጡ እሚመስሉ ጅምርዎች ለምን ይከሸፋሉ? ጥበበ ወርቅዬ የሚባለው ዘፋኝ ይመስለኛል፡ - “አሁን ገና ገባኝ” እያለ እሚያቀነቅናት ዘፈን አለችው። ወጣቶች አርሙኝ። አዎ፣ አሁን ገና ነው በጣም የገባኝ ለምን እንደሚከሸፉብን። ወደፖለቲካው እሚገቡ አብዛኞቹ ሰዎች እንደ ልደቱ አያሌው ያሉ በአፋቸው ጤፍ እሚቆሉ ተራ የፖለቲካ ቁማር ቆማሪ ሌቦች፣ አጭበርባሪዎች፣ አስመሳዮች፣ ለሥልጣንና ለዝና ሚቶች፣ የስመጥርነት ምርኮኞች፣ ዋና ዓላማቸውን ሀብትና ገንዘብ ያደረጉ ስግብግቦች፣ በጭቁኖች ሞት ተረማምደው የሁሉም ነገር ጣርያ ላይ ቁብ ማለት እሚፈልጉ የማኪያሼሊ ደቀ መዛሙርት ስለሆኑ ነው። ለሕዝብ አስባለሁ እሚልና የሕዝብን አመኔታ አግኝቶ በሽዎች ደም የበለፀገ የፖለቲካ ስብዕና ባለቤት የሆነ ሰው በተራ ቅያሜ ተነሳሰቶ በስጦታ የመጣን የዘመዱን የ10 ብር ያንገት ሸርጥ (ስካርፍ) ከመጣለት ሰው ቀምቶ ለሌላ አይሰጥም ነበር - ሰው ቢሆን፤ በሽዎች ደም አንቱታን ያገኘ የፖለቲካ ሰው ጎረቤት ሀገር ስደተኞች ጣቢያ ለሚገኙ ልጆቹ አፈዳሺት ወይም የፖለቲካ ጥገኝነት እስኪያገኙለት ድረስ በእስር እንዲቆይ ብሎ የይቅርታ ተብሎውን ፊርማ “እባካችሁ አንፈርም” ብሎ ታሣሪ ጓደኞቹን ባላወከ ነበር። (የወሰንሰገድን መጽሐፍ ያነቧል) ይህ አድር

ቃሪያነታችን ነው እንግዲህ ከዚህ መጣጥፍ መግቢያ ጀምሮ በንዴት እያንጨረጨረ እዚህ ድረስ እንድዘልቅ ያደረገኝ፤ እኔም እንዳቅሚቲ እናገራለሁ! ምኑ ሲቀርብኝ? ፒ! “ቂጣ ቢያንቅ በውሃ ይዋጣል፤ ውሃ ቢያንቅ በምን ይዋጣል?” በቅንጅት ስም የሰሙ ግነት ሰማዩ ሰማያት የደረሰ ሰው እንደሕጻን ሲያደርገውና እንዲያውም ከሕጻንነትም በወረደ እንደለየለት ዕብድና ወፈፈ ገና ባልተገኘ ሥልጣንና ወንበር እንዲህ ከሆነ እኛ እዚህ ግቡ እማንባለው ወፍዘራሾች አንሻልም ትላላችሁ? “የዘገነም አዘነ፤ ያልዘገነም አዘነ” እንደሚባለው ካልሆነ በስተቀር እምንም ውስጥ ሳይገቡ አንጋጥጠው ብቻ በኤሎሄ የሚኖሩ ምሥኪን ዜጎች ከነዚህ ቅሌታም ትላልቅ ሰዎች በእጅጉ የተከበረ ዋጋ አላቸው ብዬ በሙሉ ልቤ አምናለሁ። ለነገሩ የሰው ሥራው ከቤቱ ውጪ ነው እሚያድር፡ ፡ እናም የአንዳንዶቹን አስጸያፊ ተግባር ዱሮውንም እንሰማ ነበር። ነገር ግን ወላድ በድባብ ትሂድ በውስጡ የነበሩና ሁሉን የታዘቡ እንደወሰንሰገድ ያሉ ደፋር ወጣቶች ጉዳቸውን ዘክዘከው አሳዩን - ዘር ይውጣላቸው፤ ቢሰም አይይብንና ፈጣሪ በነሱ ይካሰን ። እናም የማን ማንነት አሁን ወለል ብሎ ታየን። በየለውጥ ምዕራፎች የሚመጡ ልጆቻችን ሲያሳፍሩን እንጂ ሲያኮሩን አናይም። የግንቦት ስምንቶቹ ምሥኪኑ ሕዝብ እየተራብ ዊስኪና ጮማ ሲቆርጡ ቆይተው፤ አንዳንዶቹ በየቤታቸው ስንትና ስንት የጤፍና የዊስኪ ቁልል የተገኘባቸው፤ መንግሥቱ ኃ/ማርያምን የመሰለ ጭራቅ አስቀምጠው ባልተጨበጠ ሥልጣን የተገዳደሉ ሞኞች... ሆነው ተገኙ። እናም ፈጣሪ እነሱን ባይፈቅድልን ይሆናል አከሸፈው። የግንቦት ሃያዎቹ በርግጥ ወንበሩን ይዘውታል ግን ያዋጁን በጀሮ ነውና ልለፈው። የግንቦት ሰባት 979.ም ደግሞ ቆየት ብለን እንዳየነው እስር ቤት ውስጥ ተቀምጦ እስከመሹዋሹዋም የደረሱ ቁሎች ወይም ዶን ኪሾቶች የሞሉበት፤ ብረት ሲመሰሉን ኩብት ሆነው ያገኘናቸው ሰዎችን የታዘብንበትና ምናልባትም ሥልጣኑ በነዚህን መሰል ሰዎች እጅ ቢገባ ኖሮ እንደማንጠቀም አስቦ ይሆናል ፈጣሪ አሳይቶ የነሣን። ምሥጢሩ ረቂቅ ነው። ...

ልብ ካለን ከእንግዲህ ማንም እንዲያጭበረብረን መፍቀድ የለብንም። ለወትሮው የሞኝ ብልጎነት አንዴ ነበር የሚያሞኝ - ዛሬ ዛሬ ግን ዕድሜ ልክ ሊሆን የቃጣው ይመስላል። ለዚህም ነው ሕዝቡ በአሁኑ ወቅት ፀጥ ረጭ ያለው፤ ማንን ይመን? ማንንና እንዴትስ ይጠጋ? ያበራሽን ጠባሳ እሚያክም ሳይገኝ ማን ነው ደፍሮ በእሳት እሚጫወት? እውነተኛው ሙዜ ተገኝቶ ሙሽራዋን ሳያዘላት፣ እንዴት ተደርጎ ሃይ ሎጋው ይባል? ሙሽሪትስ ስንት ጊዜ ትታለል? ፈረንጅ በዚህ ዓይነቱ አስጨናቂ አጋጣሚ “Let us wait until the cat jumps.” የሚለው ወደ አይደለም። እኛም እኮ አትቀደም ስኞን አለመሆን ነው እያልን ነው ብልጥ ለብልጥ ዐይናችንን ስንበለጥጥ ጀምሮ ልትጠልቅ የተዳረሰችውና ለተምቾቹም ምቹ ሆነን የቀረነው። ብናውቅበት በሕግ አምላክ የማለት መብቱ የኛው ነበር። ... የበሰበሰ ዝናብ አይፈራም። ከእንግዲህ ምን ሲቀርብን? ያመኑት ፈረስ ሁሉ በደንደስ ሲጥል እያየን? ሀገራችን እንዴቱን ያህል ብትረገም ይሆን ግን የልደቱአዊ ዋልጌዎች ማምረቻ ፋብሪካ ሆና የቀረችው? ለምንድነው የወላድ መካን የሆነችው? የሰው አባባል ልዋስና ቆንጆዎቹ ወዴት አሉ? ወይንስ ገና አልተወለዱም? በእርግጥ ይህም ዘመን እንደቀደምቱ የመከራ ዘመናት አልፎ ልጆቻችን የእጩይታ ጊዜ ያገኛልን ይሆን? ዕድሜ ሰጥቶን ማየት ብንችል በበኩሌ እንደገና የመፈጠር ያህል እቆጥረዋለሁ። ሁሉን ነገር ማድረግ የማይሳነው አምላክ ይስማን።

በተለይ ለወጣቶች፡-

ከእኛ ከትላልቆች ተማሩ። ካቆየንላችሁ የምቀኝነትና የትንሽነት ስብዕና በአፋጣኝ ውጡ። በዛሬ ዘመን ትልቅ እሚባል ሰው ማግኘት ከባድ እየሆነና እናንተም በአርአያነት እምትከተሉት ሰው እየጠፋ በመሆኑ የቀድሞዎቹን መልካም ሰዎች አብነት ከመጻሕፍት እያነበባችሁ ራሳችሁን አንጹ። እርግጥ ነው አሁንም ቢሆን መጠናቸው አንሶ በማንበረሰቡ ውስጥ ሊፈጥሩት እሚችሉት አወንታዊ ተፅዕኖ ጎልቶ ሊወጣ ባለመቻሉ እንጂ እንደነደክተር ኃይሉ አርአያና ዶክተር ዳኛቸው አሰፋን የመሳሰሉ እውነተኛ የሀገር ተቆርቋሪ ምሁራን በውስጥም በውጪም አሉን - ጨርሶ አይበድልም። (የወሰንሰገድን መጽሐፍ ያነቧል) በዛሬ ዘመን የምታዩትን ትልቅ ሰው የዕድሜ በረከቱን እንጂ ተግባሩን እምብዝም አትመኙ። ከሁሉም ከሁሉም መልካም መጻሕፍትን እየመረጣችሁ አንበቡ። ፡ በመጻሕፍት ራሳችሁን አሳድጉ፤ ብዙዎቻችሁን ስታዘብ ሕይወታችሁ ሩጫ የበዛበት ከመሆኑ አንጻር ሰፊ ያለ ነገርን በጥልቀት ከማንበብ የራቃችሁ ትመስሉኛላችሁ። ያንዳንዶቻችሁን የቋንቋ አጠቃቀም ስታዘብ ደግሞ ብዙ ማንበብ እንደሚኖርባችሁ እየተረዳሁ መጥቻለሁ። ይህን ስል ተስፋ ሰጪ ወጣት ምሁራን ዜጎች መኖራችሁን ዘንግቼው አይደለም፤ ነገር ግን ገና ብዙ እንደሚቀረን ይሰማኛል። ያለ ነገር ወዴትም አይሄድምና ባለን ነገር ከመኮፈስ ይልቅ ለመጨመር መጣር የትልቅ ስብዕና ዓይነተኛ ምልክት ነው። የንባብ ትሩፋት እውነተኛ ማንነትን ያስገኛልና ጓደኛችሁ መጽሐፍ ይሁን። በመሠረቱ ዘመናዊ ባህል ጥሩ ነው፤ ዘመናዊ መሆንም ጥሩ

ነው። ነገር ግን በዘመናዊነት ስም በነፈሰው ንፋስ ሁሉ አትወሰዱ። ሀገራችሁ ያለ ተረካቢ እንዳትቀር እኛን ታላላቆቻችሁን ዕድሜችንን በከንቱ ያሳለፍነውን የትውልድ እርጉማንን ሳትመለከቱ በንባብና በሕይወት ገጠመኝ በምታዳብሩት ዕውቀትና ግንዛቤ የጥበብ ሰዎች ሁኑ። ሁሉም ያልፋል። ነገር ግን የሚያልፈው በአዲሱ ሲተካ መጪው የእናንተ እንዲሆን ጥረት ማድረግ ይኖርባችኋል። አለበለዚያ አሮጌ መጥፎ ነገር በአዲስ መጥፎ ነገር ሊተካ እንደሚችልም መረዳት ይኖርባችኋል። ዘመኑ የኅብስተ መና ሳይሆን የጥረትና የልፋት መሆኑን ልብ በሉ። በዛፍ ላይ የሚገኝን ጣፋጭ ፍሬ ሌላ ሰው አውርዶ እንዲያገርሳችሁ ከጠበቃችሁ ሞኝነት ነው። አውራጅ እንኳን ቢኖር በእናንተና በዛፉ መካከል ያለው ርቀት የምትጠብቁትን ያህል ፍሬ እንድትገርሱ ላያደርግ ይችላልና ሁልጊዜ ተራራው ወደእናንተ እንዲመጣ ከመጠበቅ ይልቅ እናንተም ወደተራራው እንድትሄዱ ዘመኑ ያስገድዳችኋል። ከእኛ የምትማሩት መልካም ነገር እምብዝም ያለ አይመስለኝም። እኛ ባስቀመጡን እማንገኝና በዘመናችን የሰይጣን መሣሪያ ወደ መሆን ያዘነበልን ምግባረ ጥፋቶች ነበርንና የተውንላችሁ ቅርስ እምብዝም የለም። የምንሸከመው ትልቁ የትምህርት ደረጃ ሰውን በከንቱና አለሥራው በሃሜት ከመባጩቅና ከመጥላት እንደአፍላ ጎረምሳም ሰው እስኪታዘበን ድረስ ፀያፍ የዱርዬ ስድብ ከመወራወር አላዳነንም። ተምሮ ላፈር፣ ማለት ይህን ዓይነቱን በቁሙ «መሃራ ለነፍስ ገብሩ...» እሚያስብል ምሁር ተብሎ የሀገር ሽክም ነበር። ምክንያቱም ላይጠቀምበት ብዙ የሀገር ገንዘብና የራሱን ዕድሜ አለመላው ፈጅቷልና። ሲመረቅ የለበሰው ጥቁር ካባና መነሳነስም የሀዘን ጅማሮውን እንጂ ሀገሩንና ሕዝቡን ለመጥቀም ቃለ መሃላ መግባቱን በጭራሽ አያመለክትም። የምሁራን ደናቁርት የተሸከመች ብቸኛዋ ሀገር ኢትዮጵያችን መሆንዋን ተገንዝባችሁ አዳዲስና ለሀገርና ለወገን ተቆርቋሪ ምሁራን ለመሆን ጣሩ፤ በእውነቱ ከወጣቱ ብዙ ይጠበቃል። ከገንዘብ አምልኮትም ባፋጣኝ ውጡ። ገንዘብ ወገንን ያስከዳል፤ ሀገርን ያሸጣል፤ ሃይማኖትን ያስከዳል፤ የኅሊናን ሚዛንም ያናጋል። እነመለስም ሆኑ ከነሱ በፊት የነበሩት መሪዎች ባብዛኛው እነዚህ በመሳሰሉ ችግሮች የተጠቁና የሀገር ስሜታቸውን የራስ ወዳድነት ብል የበላው ነበሩ።... በተለይ በህክምናው ዘርፍ የተሰማራችሁ ባለሙያዎች ምሥኪን ወገናችሁን በቀናነትና በትጋት ማገልገል እንድትችሉ፣ አንዳንዶቻችሁም በፍቅር ንዋይ ተማርካችሁ ከተዘፈቃችሁበት ጠርዝ የለቀቀ የገንዘብ አሰባሰብና ኢሥነ ምግባራዊ የሆነ የህክምና አሰጣጥ እንድትወጡ ...እግዚአብሔር ይርዳችሁ።

አስተያየት ካለዎ፤ tmuchie95@gmail.com